

[Arne Melchior]

en forespørgsel, så måtte bordet jo til sidst fange. Og så får vi altså denne debat, som ikke flytter noget som helst, og det er jeg tilfreds med at den ikke gør.

Det er klart, at den til enhver tid siddende trafikminister må gå meget nøje ind i disse ting, men som medlem af Folketinget skal jeg ikke have pilleret ved pillerne derude i Storebælt. Det er der egnede folk til, som også hr. J. K. Hansen og hr. Ernst B. Schmidt var inde på. Der er undersøgt, og der er klarlagt, og der er vurderet, og der har været afholdt seminarer, og der er besvaret spørgsmål, og der er givet tilbud om besvarelse af alle kommende spørgsmål.

Derfor føler jeg, at Folketinget med fuld tillid kan se disse anliggender, som er vigtige i sig selv, ligge i hænderne på dem, de nu ligger hos, og derfor tillægger jeg faktisk ikke denne hastige forespørgsel mere end den times betydning, som den optager af Folketingets tid.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er jo et af de partier, som står bag Storebæltsprojektet, og det gør vi fortsat. Det er, som om det ikke rigtig er gået op for alle – nu sigter jeg ikke på nogen bestemt her i Folketinget, men udenfor. Når man får breve om, at nu må vi se at få lavet om på det dér, uha, vi kan ikke få bygget den Storebæltsbro, så er der grund til at slå fast, at arbejdet er i fuld gang, og det er langt fremme, og at der ikke ændres noget ved det.

Det næste punkt er sikkerheden, som er rejst i dag. Da jeg hverken er ingeniør eller har forstand på alle de dele, er jeg nødt til at have tillid til de mennesker, der regner tingene ud, som jeg får forelagt dem. Hvis jeg skulle give mig til at studere det, hver eneste gang jeg får forelagt et problem, så kunne jeg bruge al min tid på det.

Jeg har fuld tillid til, at vi får de oplysninger, vi skal have. Jeg synes, trafikministeren er meget flink til at komme med det, så snart vi beder om noget. Vi kan komme over til A/S Storebælt og få alt det at vide, vi overhovedet vil. Vi kan komme ud og se det. Der er stående invitationer til at komme ud og se det og følge det.

Jeg synes, at der er den største velvilje omkring det fra alle ansvarliges side. Så er det op til os selv, hvor meget vi vil tro på de mennesker, hvor meget tillid vi vil have til dem. Det kan være forskelligt, og det har vi lov til at have forskellige meninger om. Kristeligt Folkeparti

følger naturligvis spændt, hvad der foregår, og er der tvivlsspørgsmål, kan vi rejse dem og forhåbentlig få dem besvaret tilfredsstillende.

Vi er også helt sikre på, at man vil gøre alt, hvad der er menneskeligt muligt, for at gøre det så sikkert som overhovedet muligt. Derom er jeg overhovedet ikke i tvivl, for hvem skulle have interesse i, at det ikke var så sikkert som overhovedet muligt? Både menneskeligt og økonomisk ville det blive alt for dyrt.

Så vi har tiltro til, at det kommer til at forløbe tilfredsstillende, vi har tiltro til, at vi fortsat får de oplysninger, vi beder om, og at vi også bliver orienteret om den sikkerhedsplan, der ligger der. Derfor slutter vi fuldt op omkring Storebæltsforliget.

Margrete Auken (SF):

Jeg bliver nødt til at fortælle fru Inger Stilling Pedersen, at man ikke gør alt, hvad der er menneskeligt muligt for at give sikkerhed. Det er præcis det, man ikke gør og har vedtaget ikke at gøre.

Der står i notatet af 1. marts – som kom over til os den 12. marts – at man ikke kan sikre vestbroens piller fysisk. Jeg spurgte ministeren, om det var en teknisk eller en politisk beslutning, og ministeren har klart sagt, at det er en politisk beslutning.

Man gør ikke alt, hvad man kan, fordi det er dyrt. Det ved vi da godt. Jeg er fuldstændig enig med fru Inger Stilling Pedersen i, at det vil være meget, meget, meget dyrere både menneskeligt og økonomisk, hvis det går galt. Men den risiko løber man så, og det gør fru Inger Stilling Pedersen altså også.

Lad mig sige her, at på ét punkt synes jeg denne debat er uhyggelig. Det er, at Folketingets medlemmer tror, at man kan lægge ansvaret fra sig. Det synes jeg er makabert. Det er klart, at det er en af de gange, hvor man virkelig ikke ønsker, man får ret. Det ville jo være forfærdeligt. Men ingen kan være i tvivl om, hvem der har ansvaret, hvis det går galt. Og her sidder nu hr. Svend Heiselberg, hr. Ikast, fru Inger Stilling Pedersen, hr. Jørgen Estrup og hr. J. K. Hansen og påtager sig det ansvar. Helt klart påtager de sig det ansvar. Det synes jeg ikke vi skal være i tvivl om. Det er ikke A/S Storebælts ansvar – det er vores. Og vi har fået at vide, at man løber en meget stor risiko.